

Lokiho hospodářství – Úvodní představení

Na kraji jedné vesnice, obklopený zelenými loukami, se rozprostírá malý rodinný statek. Není nijak veliký, ale je plný života. Děti by řekly, že je to to nejkrásnější místo na světě – a možná by měly pravdu.

Na dvoře to každé ráno ožívá: slepice pobíhají sem a tam, kachny se rády cákají v kaluži, koza s kozlem se občas postrkují, a prasátko se spokojeně válí v bahýnku. Kráva si přežvykuje za plotem, ovečky se pasou vedle ní, husy vždy všechno okomentují a kůň s oslíkem si vyměňují moudré poznámky u stáje.

Ale jeden obyvatel tohoto statku je úplně výjimečný – pejsek Loki.

Loki je černý, trochu štrapatý psík, velikostí tak akorát – ani malý, ani velký. Pripomíná trochu loveckého psa, ale má svou vlastní, nezaměnitelnou osobnost. Je chytrý, veselý a hlavně odvážný.

Když jsou lidé na statku, Loki si užívá pohodu. Ale jakmile přes den odjedou na pole nebo do lesa a nebo večer zamíří spát do domu a zavřou dveře, Loki se stává pánem hospodářství. Hlídá, dohlíží, pomáhá řešit spory mezi zvířaty – a hlavně chrání statek před nečekanými návštěvníky, jako je vychytralá lištička, zákeřný lasičák, nebo tichý a rychlý jestřáb.

Zvířátka mu věří. A když se objeví nějaký problém, Loki je ten, kdo jedná – s klidem, rozumem a smyslem pro spravedlnost.

Obyvatelé statku:

- Kráva Boženka – klidná, starostlivá, vždycky má nadhled. Má ráda pořádek a ticho při přežvykování.
- Kůň Cyril – moudrý a důstojný, byl dřív jezdecký kůň, teď má na starosti klid mezi zvířaty.
- Oslík Šimůnek – trochu tvrdohlavý, ale velmi věrný, nejlepší kamarád Cyrila.

- Koza Líza – vznětlivá a upovídaná, ráda skáče po střeše kurníku.
- Kozel Gustav – bručoun a popleta, ale v jádru dobrák.
- Vepřík Hugo – pohodář, co miluje bahýnko a občas sní víc, než je zdrávo.
- Husy Hermína a Heda – hlučné, ale vždy mají přehled, co se kde šustne.
- Kachny Dorka, Dita a Dáša – věčně cákající trojka, která se nikam nežene.
- Slepice Máňa a ostatní kvočny – vědí všechno, co se na statku děje.
- Ovečky – trochu plašší, ale přátelské, drží se pohromadě jako opravdová parta.

A uprostřed toho všeho běhá Loki – vždy připravený zasáhnout, když je třeba.

1. První den psího hospodáře.....	str. 4
2. Vepříkovo bahenní království.....	str. 6
3. Matyldina noční návštěva.....	str. 8
4. Roger a vajíčko s překvapením.....	str. 10
5. Jak Zrzek tak tak vyvázl.....	str. 12
6. Šimůnek a pytle hrdosti.....	str. 14
7. Slepíčí stávka.....	str. 16
8. Hádky hus.....	str. 18
9. Roger a případ Máni v nesnázích.....	str. 21
10. Kráva Boženka a ranní chaos.....	str. 23
11. Kozel Gustav a třešňová past.....	str. 25
12. Máňa znovu v nebezpečí.....	str. 27
13. Bažant na cizím dvoře.....	str. 29
14. Roger a malý Karo.....	str. 31
15. Gustav a hlas, který zmizel.....	str. 34
16. Šimůnek a strašidlo ve stodole	str. 37
17. Ugo nový obyvatel statku	str. 40
18. Jak Líza chtěla létat	str. 42
19. Ugo a tajemné vejce.....	str. 44
20. Stodola v ohrožení	str. 47
21. Závod o buchtu	str. 49

První den psího hospodáře

Na malém statku bylo od rána rušno. Slunce sotva vykouklo nad obzor, když sedlák zapřáhl koně Cyrila do valníku. Vedle něj naskočila jeho žena a oba se chystali vyrazit pracovat na pole.

„Loki!“ houkl sedlák na střapatého černého psa, který zrovna vesele pobíhal kolem slepic.

Loki přiskočil a vzorně si sedl, ocasem metl prach ze dvora.

„Teď jsi tu pánem ty. Hlídáš celý statek, rozumíš? Dohlédni na zvířata, ať je všechno, jak má být!“

Loki vztyčil uši a hrdě přikývl. „Rozumím, šéfe!“ štěkl sám pro sebe, jakmile valník zaskřípal a pomalu odjel z dvora.

Jakmile se vrata zavřela a kola zmizela v prachu cesty, Loki vyskočil na dřevěný špalek uprostřed dvora, rozhlédl se a zvolal:

„Slyšte, zvířátka! Ode dneška jsem tady šéf!“

Kozel Gustav zafuněl. Koza Líza si odfrkla. Kachna Dorka si zacákala křídly v kaluži. A slepice Máňa si radši hleděla svého klování.

Ale Loki pokračoval: „Odted' budete všichni poslouchat moje příkazy. Já určuju, kdy se mečí, kvoká nebo cáká!“

To se ale ukázalo jako začátek pořádného zmatku.

Koza Líza se rozběhla po střeše kurníku. Kozel Gustav se rozhodl, že dnes bude stát uprostřed vchodu do chléva a nikoho nepustí. Vepřík Hugo převrátil vědro s vodou. Kachny schválně chodily sem a tam, až se dvůr proměnil v kluzké bahnisko.

Loki běhal z jednoho konce statku na druhý, štěkal, prosil, komandoval – ale všichni si dělali, co chtěli.

Unavený si večer sedl ke schodům a zavrčel sám pro sebe: „To nejde. Takhle to nepůjde...“

Chvíli mlčel, pak se zvedl a zavolal:

„Zvířátka! Pojdte sem, potřebuji vám něco říct.“

Kráva Boženka přišla jako první, pak se přidali Cyril, Šimůnek, slepice, husy, dokonce i beran Bohouš.

„Nechci vám poroučet jako nějaký generál,“ řekl Loki. „Ale mám hlídat statek. A jak je vidět, bez vás to nezvládnou. Co kdybych byl takový... psí správce? Vy mi řeknete, co vás trápí, a já pomůžu a také naopak. Domluveno?“

Všichni se na sebe podívali a svorně přikývli. Tedy kromě Hedy, která vždycky musí něco dodat – ale i ta nakonec souhlasila.

A v tu chvíli se ze slepičího kurníku ozvalo rozčílené kvokání.

„Někdo nám krade zrní!“ zakvokala slepice Máňa. „Ráno je krmítko vždycky poloprázdné!“

„Hmmm... to zní jako případ pro nového správce, pro mě,“ zavrčel pes a opatrně se přiblížil ke kurníku. Všechno očichal, prohlédl si koutek za pytli se zrním – a hned mu to došlo.

„Myši!“ štěkl. „Šedivé, hbité, s dlouhým ocáskem! Udělaly si z vašeho krmítka spižírnu.“

Tu noc Loki číhal, až myšky zase přišly. A jakmile se jedna pokusila proklouznout pro zrní, Loki skočil tak rychle, že ani nestačila písknout.

„Tohle není myší hotel,“ oznámil jim přísně. „Hledejte si jiný dům. Tady bude pořádek!“

Ráno byly pytle se zrním netknuté. Slepice kvokaly vesele, kachny se cákaly jen tak pro radost a kozí pár se konečně uklidnil.

Loki se protáhl, zavrčel ocasem a usmál se: „Tak. První den správce zvládnut. Uvidíme, co přijde zítra...“